TÜM YAŞAMIMIZI KUŞATAN EŞİTSİZLİĞE, SÖMÜRÜYE, ERKEK ŞİDDETİNE VE SAVAŞA KARŞI ÖRGÜTLÜ MÜCALEMİZLE BURADAYIZ!

Bu 8 Mart'ı; kadınların çoğunlukla hane içerisinde bir yakını olan erkekler tarafından katledildiği, Migros'ta, Şık Makas'ta ve daha birçok işyerinde kadınların insanca çalışma koşulları ve geçinebilecekleri ücret talebiyle direndiği, kadın işçilerin tacize ve mobbinge uğradığı; Dilovası'nda kapatılma kararı olmasına rağmen kamunun kapatmadığı işyerlerinde sabah 8'den gece 12'ye kadar, 70 liralık yemek ücretiyle, 600–800 liralık yevmiyeyle çalıştırılan kadınların ve kız çocuklarının katledildiği; Suriye'de, İran'da ve tüm Ortadoğu'da halkların savaş sarmalında olduğu, Alevilerin, Kürtlerin, Dürzilerin ve en başta kadınlar ile çocukların katledildiği, özel savaş politikalarına maruz kaldığı gerçekliğiyle karşılıyoruz.

Kadınlar uzaklaştırma kararları alırken devlete ve yasalara güveniyor; ancak bu kararlar erkekler tarafından öldürülmelerini engelleyemiyor. Koruyucu ve önleyici tedbirleri uygulamak bir yana; **2021 yılında İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmenin ardından Medeni Kanun tartışmaları yeniden gündeme getirildi, eşit miras hakkına, nafaka hakkına ve kadınların kazanılmış haklarına yönelik saldırılar arttı. LGBTİ+'ların varlığı ise adeta tehdit olarak gösteriliyor.**
"Müstehcenlik" söylemi bedenlerimize yönelen saldırının kılıfı haline getiriliyor. Şarkı sözleri, kıyafetler bile sanatçılar için gözaltı ve konser iptali sebebi olabiliyor. LGBTİ+'lara yönelik nefret ve ayrımcılığı hedefleyen yasa tehditleri sürerken; ortada bir yasa olmasa da uygulamada cinsiyet uyum süreçleri ve hormona erişim zorlaştırılıyor, ifade özgürlüğü dahi gözaltı gerekçesi olabiliyor. Kürtaj fiilen yasaklanmış durumda; devlet hastanelerinde kürtaj yapan doktor neredeyse yok.
"Aile Yılı"nın bir on yılı kapsayacak biçimde genişletildiği bu dönemde kadınların yaşamları ve hakları hedef alınıyor. **Neoliberal politikalar kadın düşmanı aile ve nüfus politikaları ile birleşerek derinleşiyor.** Öyle ki sadece 2025 yılında 297 kadın cinayeti ve 94 şüpheli kadın ölümü yaşandı. **Tüm bu yaşananlar, kadınların sistematik bir biçimde katledildiğini, devletin kadınları korumadığını; önleyici politikalara hayata geçirmeyip kadınların hukuki kazanımlarını tasfiye ettiğini açıkça gösterir nitelikte değilse nedir?**

Kadınların çalışma yaşamına dahil olamamasında toplumsal yeniden üretim sürecinin büyük etkisi var. Bugün işgücü piyasasında yalnızca üç kadından biri yer alıyor. **İstatistiklere göre kadınlar ev işlerinin en az dörtte üçünü yaparken erkekler en fazla dörtte birini yapıyor. Kadınlar, kendilerine biçilen toplumsal cinsiyet rolleri, çocuk ve yaşlı bakımının sorumluluğunun üzerlerine yüklenmesi nedeniyle çoğu zaman iş dahi arayamadıklarını ifade ediyor; kimi zaman ise bu bakım yükü sebebiyle ücretli işlerinden ayrılmak zorunda kalıyor.**
İşgücü piyasasına dahil olmak istediklerinde ise daha işe alım süreçlerinde ayrımcılığa maruz kalıyor, emeği değersiz görülerek düşük ücretlerle çalıştırılıyor, "kadın işi" olarak görülen alanlara yönlendiriliyor ve eşdeğer işe eşit ücret alamıyor. Çoğu zaman yarı zamanlı, uzaktan ya da esnek çalışma biçimlerine mahkûm ediliyor.
Tam da bu nedenle kapitalist üretimin dayattığı ve giderek norm haline getirilen taşeron çalışma, belirli süreli çalışma, uzaktan ve yarı zamanlı çalışma gibi modellerin karşısında durmak gerekiyor. **Bu çalışma modelleri iktidarın "müjde ev ve iş yaşamını uyumlaştırıyoruz" projesi, kadınların ücretli ücretsiz emeğinin iç içe geçtiği, kamusal alandan uzaklaştığı, dayanışma ağlarından uzak kaldığı sonsuz bir emek sömürüsünü sağlıyor!**

TMMOB
İSTANBUL İL KOORDİNASYON KURULU
KADIN KOMİSYONU

YAŞASIN 8 MART!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Bugün genç kadın işsizliğinin de derinleştiği bir süreç yaşıyoruz. TMMOB'ye bağlı odaların araştırmalarına göre genel işsizlik oranı %40'lara ulaşırken genç kadın işsizliği bu oranı da aşıyor. Kadınların güvenceli, tam zamanlı istihdama katılmasının olanaklarının yaratılması için toplumsal cinsiyet eşitsizliğini derinleştiren her türlü pratiğe karşı da mücadele etmek gerekiyor. **Bakım emeğinin kadınların omzundan alınarak kurumsallaştırılması; kamusal, ücretsiz, nitelikli, bilimsel, anadilde eğitimin olduğu kreşlerin açılması gerekiyor;** mevcut yasadaki "150 kadın çalışan" ibaresi ile kreşin zorunlu kılınmasına karşı bu rakamın belirlenirken kadın-erkek tüm işçileri kapsayacak şekilde olmadığı durumda bakım yükü kadının işi olarak sabitleniyor. **Kadınların, eşit, güvenli ve şiddetsiz bir iş ortamında çalışmasının koşullarının yaratılması gerekiyor.**

Kentsel yeniden inşa süreçlerinin daha rant odaklı bir biçimde yoğunlaşarak devam ettiği, başta kadınlar ve LGBTİ+'lar olmak üzere birçok yurttaşın barınma ve güvenli bir kentte yaşamasının zorlaştığı bir dönemdeyiz. Yoksulluğun ve yoksunluğun arttığı, güvenli gıdaya erişimin zorlaştığı, çocukların aç kalıp okul sıralarında bayıldığı, eğitim sisteminin değiştiği ve meslek liselerinin MESEM kapsamına alınarak çocuk işçiliğinin kurumsal açıdan da kitleselleştiği bir durumla karşı karşıyayız. **MESEM fabrikalarında çocuklar ağır işlerde çalıştırılarak sömürülüyor, iş cinayetlerinde hayatını kaybediyor! Dahası çok sayıda çocuk yoksulluk ve geleceksizlik içerisinde eğitim hayatından uzaklaşıyor, kayıtsız çalışıyor!** Bizler özellikle kız çocuklarının da okuldan ayrılmasına neden olan 4+4+4 sistemine ilk günden beri karşı çıkarken, sermayenin talebi ile MEB sistemi 4+4+2+2'ye çevirmeye kalkıyor. Geçtiğimiz sene 2105 iş cinayeti yaşanırken hayatını kaybedenlerin 94'ü çocuk işçiydi, 138'i ise kadın işçiydi. Eğitimde yaşanan durum bunlarla da sınırlı değil elbette. MEB'in ramazan ayı olması sebebiyle genelge yayınladığı, laiklik ve kamusal eğitimi tehdit ettiği günlerden geçiyoruz. **Bilimsel, kamusal, anadilde ve laik eğitimin altını çiziyor, okullarda, sokaklarda tüm bir yaşam alanlarında din merkezli politikalara geçit vermemek gerektiğinin altını önemle çiziyoruz.**

Patriyarka ve kapitalizm kol kola, kadınların yaşamını kuşatmaya devam ediyor. Bizlerin de tüm bu saldırılar karşısında örgütlü gücümüzü büyüterek saldırıları püskürtmemiz büyük önem taşıyor. **TMMOB İstanbul İKK Kadın Komisyonu olarak, tüm bir yaşamımızı kuşatan eşitsizliğe, sömürüye, erkek şiddetine ve savaşa karşı örgütlü mücadelemize güveniyoruz!**

8 Mart kadınların canıyla, mücadelesiyle, inancı ve kararlılığıyla kazandığı; anma, kutlama ve mücadele günüdür.
Buradan yineliyoruz; yaşamlarımızdan ve haklarımızdan vazgeçmiyoruz!

Yaşasın 8 Mart, yaşasın kadınlar!
Yaşasın TMMOB kadın örgütlülüğü!

TMMOB
İSTANBUL İL KOORDİNASYON KURULU
KADIN KOMİSYONU

YAŞASIN 8 MART!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!